

2026. 04. 12. Ötvened 2. (Tamás-) vasárnap, 1. hang

*Kezdő áldás után: Föltámadt Krisztus (1x a pap, 2x a nép):*



Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból, legyözte ha - lál - lal a ha - lált,  
és a sír - ban lé - vők - nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.

*I. antifóna*



Ör - ven - dezzetek az Úrnak, min - den föld, mond - ja - tok dicséretet az ő  
ne - vé - nek, te - gyé - tek dicsőségessé di - csé - re - tét! Az Is - ten - szü - lő  
i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket! Mond - ja - tok az Is - ten - nek:  
mely ret - tetesek a te cselekedete - id, U - ram, a te erőd nagysága miatt hízelkedni  
fognak neked ellen - sé - ge - id. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,  
üd - vö - zíts min - ket! Az e - gész föld imád - jon té - ged és é - ne - kel - jen né - ked,  
mond - jon dicséretet a te ne - ved - nek. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal,  
Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket! Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és  
Szent - lé - lek - nek, most és mindenkor és örökkön - ö - rök - ké. A - men.  
Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!

## II. antifóna



Kö-nyö-rüljön rajtunk az Isten és áldjon meg min-ket, de-rít-se föl reánk  
az ő orcáját és könyörül-jön raj-tunk. Üd-vö-zíts min-ket, Is-ten Fi-a,  
a-ki halottaidból föltámadtál, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja,  
al-le - lu - ja. Hogy megismerjük a földön u - ta-dat, min-den nép között  
a te szabadí-tá - so-dat. Üd-vö-zíts min-ket, Is-ten Fi-a, a-ki halottaidból  
föltámadtál, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.  
Ad - ja - nak neked hálát, Isten, a né-pek; ad - jon há-lát min - den nép.  
Üd-vö-zíts min-ket, Is-ten Fi-a, a-ki halottaidból föltámadtál, éneke-lünk né-ked:  
Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.

## III. antifóna: a Boldogságok

Bemeneti vers: Jertek... aki halottaidból...

Tamás-vasármapi tropár, 7. hang

Ha - bár sí - rod megpecsétel - te - tett, még - is é - le - tet árasztottál a sír - ból,  
 Krisz - tus Is - te - nünk, és zárt ajtó mellett, ó mindnyájunk föltáma - dá - sa,  
 ta-nít-vá-nya-id-nak meg-je-len-tél, ál-ta-luk megújítván bennünk az igaz lel-ke-t  
 a te nagy ir-gal-mas-sá-god sze-rint.

*Dicsőség... Most és... 8. hang, konták-dallam*

Di-csőség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek, most és mindenkor és örökkön  
 örök-ké. A-men.

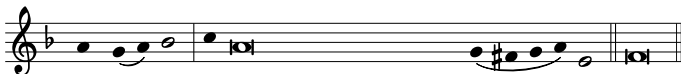
*Konták, Tamás-vasárnap, 8. hang*

Kí-ván-csi kéz-zel a te életadó oldaladat, Krisz-tus Is-ten, meg-ta-po-gat-ta Ta-más,  
 mi-dőn betett ajtók mellett tanítványaid kö-zé jöt-tél, és föl-ki-ál-tott: Én U-ram,  
 én Is-te-nem!

*Háromszorszent*

*Prokimen, Tamás-vasárnap, 3. hang*

Nagy a mi Urunk, Istenünk, és nagy az ő e-re-je, és tudását számba venni



nem le - het, tu-dását számba venni nem le - het.

*Vers:* Dicsérjétek az Urat, mert zsolnárt zengeni jó!

(146. zsolnárt)

*Alleluja, Tamás-vasárnap, 8. hang*



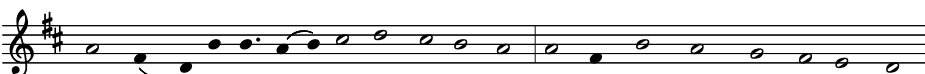
Al-le-lu - ja, al - le-lu - ja, al - le - lu - ja.

*Vers:* Jertek, örvendezzünk az Úrnak, ujjongjunk Üdvözítő Istenünknek!

*Vers:* Siessünk színe elé magasztalással, és zsolnárokkal ujjongjunk neki!

(94. zsolnárt)

*Angyal kiáltá*



An-gyal, ki-ál - tá a kegy-tel-jes-nek: Leg-tisz-tább szent Szűz, ör-ven-dezz,



és is-mét mon-dom: ör-ven-dezz, mert Fi-ad föl-tá-madt har-mad-nap a sír-ból,



a hol-ta-kat föl-tá-masz-tá, em-be-rek, vi-ga-doz-za-tok!

*Tündökölj*



Tün-dő-kölj, tün-dő - kölj, meny-nye - i Je - ru - zsá - lem, mert az Úr dicsfénye



fő - löt - ted föl - vir - radt. Ör - vendj mos - tan és vi - ga - dozz, új Si - on - hegy,



és te gyönyörködjél, tiszta Is - ten - szü - lő, Fi - ad föl - tá - ma - dá - sán!

*Miatyánk, 1. hang, sztifíra*



Mi Atyánk, aki a meny-nyek-ben vagy, szenteltessék meg a te ne - ved, jöj-jön el a te  
or-szá-god, le-gyen meg a te a-ka-ra - tod, a-mint a mennyben, úgy a föl-dön is.  
Min-dennapi kenyerünket add meg ne-künk ma, és bocsásd meg vét-ke-in-ke-t, mi-képpen mi is  
megbocsátunk az ellenünk vét-ke-zők - nek és ne vigy minket kí-sér-tés-be, de sza-ba-díts meg a  
go - nosz - tól.

*Áldozási vers:*

Dicsérd, Jeruzsálem, az Urat, dicsérd, Sion, a te Istenedet! Alleluja!

Örök emlékezetben lesz az igaz, nem fél gonosz hír hallásától. Alleluja.

*„Áldott, ki az”, „Láttuk az igazi”, „Téhenek be” és „Áldott legyen helyett”:*

*Föltámadt Krisztus és Krisztus föltámadt*

*Elbocsátó: Tamás-vasárnapi, a szent említésével*